

Intervjuad: Åke Rimborn, tf. poliskommissarie, Stockholm
 Tidpunkt: 1986-07-14 kl. 09.30 - 10.20
 Närvarande: Per-Erik Nilsson, Gunnel Lindberg, Tore Samuelsson
 Anteckningar: Gunnel Lindberg

HEMLIG
 enl. kap 5
 sekretesslagen (1980:100)
 1986-07-14 2

Tidp.	Händelse/åtgärd	Anm.
23.23	<p>Befann sig i LC av en händelse när första samtalet kom. Hörde på radion att kommissarie Söderström medd. att det var statsministern som var skjuten.</p>	<p>R. var yttre befäl i VD 5 under mordnatten.</p>
23.25 (ca)	<p>Radiooperatören beordrade R. att fara till Sabbatsberg för att möta ambulans, skaffa uppgifter om skadorna m.m. R. hade ingen kontakt med Koci innan R. for. Färden till sjukhuset tog bara några minuter. R. kom strax efter ambulansen, båren hade just lastats av. R. och kollegan Torstensson var första poliserna på plats. Stämningen på akuten var förvirrad. R. talade med en läkare (Claes Wallin). Denne kunde ej ge några besked, sa bara att man arbetade med patienten.</p> <p>R. såg den skottskadade mannen. Han var så svårt skadad och nedblodad att R. ej kunde identifiera honom. Kände inte heller igen Lisbeth Palme (LP) först. Hon var svårt chockad och blodig. R. fick dock klart för sig att det var LP. Hon bekräftade att offret var OP.</p>	
23.40 (ca)	<p>Ringde LC. Begärde fyra bilar till platsen, två vardera för bevakning ute och inne. Talade sedan med Koci. Medd. att det med allra största sannolikhet var OP. - hade dock ej fått fram legitimation.</p> <p>LP. bad R. att se till att OP.:s sekreterare underrättades. Sekreteraren skulle sedan meddela Ingvar Carlsson och Bengt Lindkvist. R. fick omedelbart efteråt besked att en sköterska ringde sekreteraren. R. gjorde därför inget åt saken.</p> <p>R. och Torstensson stod utanför behandlingsrummet där OP. låg. Gärningsmannen var på fri fot och offret var statsminister. R. ansåg det viktigt med bevakning - gärningsmannen kunde komma tillbaka. Begärde ytterligare polis till platsen, bl.a. hundbuss. R. var högsta polisbefäl på sjukhuset, såg det som sin uppgift ordna bevakningen där. R. tog emot de poliser som kom och fördelade bevakningsuppgifter.</p>	

Skap 1§
sekretesslagen

na. Krimpersonal och tekniker kom också till sjukhuset.

Strax efter
24.00

R. ringde LC. Identiteten på offret klar. OP. hade förklarats död. LC begärde att R. skulle komma dit. Sjukhuset då avspärrat av polis.

R. for ensam till LC, lämnade kvar Torstensson för bevakning. I LC fanns bl.a. Sven-Åke Hjälmoth, Gösta Welander, Hans Hylander, Verner Berggren och Koci. Just då ringde man efter någon, trol. Kurt Nilsson.

R. rapporterade LP.:s uppgifter direkt till Hjälmoth och ytterligare en person från SAK (R. vet ej namnet). De tre gick in i ett särskilt rum.

01.00 - 01.15

Torstensson ringde från Sabbatsberg, medd. att LP. ville tala med R. R. for till sjukhuset.

Skap 1§
sekretesslagen

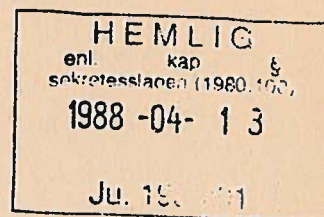
LP. ville också att en bil skulle fara till bostaden och hämta telefonnummer till en son som var i Frankrike. Regeringsledamöter (bl.a. Feldt, Ingvar Carlsson och Anita Gradin) kom medan R. talade med LP. R. lämnade då rummet. Gösta Welander kom. Han och Ingvar Carlsson gick in till LP.

R. ordnade för transport till Västerlånggatan, två civila bilar plus en piketbuss. LP. ville att det skulle vara folktomt på gatan.

Skap 1§
sekretesslagen

Inspektören Åke Rimborn har vid samtal på JO-exp. denna dag lämnat följande kompletterande uppgifter.

skap 1 §
sekretesslagen

Efter samtalets slut åkte han till sambandscentralen, där han först talade med Hjälmsroth och ytterligare en man. Under det samtalet uppehöll sig de tre i ett separat rum. Rimborn gick därefter ut i ledningsrummet, där bl.a. Welander, Sandström, Berggren, Fredriksson och Hyllander då var. Han lämnade därvid en redogörelse över vad Lisbeth Palme hade uppgivit.

skap 1 §
sekretesslagen

Det var dock inte något tal om huruvida rikslarm om mordet hade sänts. Efter det att han hade lämnat sin information gick han in på fjärrskriftavdelningen

skap 1 §
sekretesslagen

Han kunde emellertid inte erinra sig att han dessförinnan skulle ha fått i uppdrag av Berggren eller någon annan att upprätta ett rikslarm. Det är dock riktigt att Christina Johansson, som tjänstgjorde på fjärrskriftavdelningen vid tillfället ifråga, skrev ut ett rikslarm med ledning av Rimborns anteckningar.

Den av Rimborn upprättade redovisningen - sidan 6 i anmälan - gjordes tidigt på morgonen den 1 mars och efter det att han hade återkommit till Skärholmens polisstation.

Stockholm som ovan

Tore Samuelsson